Arbetare-Kuriren

SYNDIKALISTISK VECKOTIDNING UTGIVEN AV S. A. C.

Nr 37. 16 årg. Pris 15 öre. | *Arbetstidsförkortning ger arbete och bröd åt alla.* | Lördagen den 13 september 1941.

Många sätt att lura de arbetslösa på.

Två dagars AK-knog räcker för att man skall gå miste om hyresbidraget.

Är det rättvist att, när man gått arbetslös och stämplat och så händelsevis får ett AK-jobb — i detta fall 8 veckors s. k. beredskapsarbete — man skall gå miste om det hyresbidrag som i mitt fall skulle ha utbetalats 2 dagar efter tillträdet till beredskapsarbetet? frågar en arbetare i ett brev till Arbetare-Kuriren. I brevet ger han en redogörelse för hur han och flera av hans kamrater tack vare arbetslöshetsmyndigheternas byråkratiska förordningar gått miste om sitt hyresbidrag och därigenom kommit i en rent förtvivlad ekonomisk situation. Man har ju den föreställningen att hänvisningen till beredskapsarbete sker för att den arbetslöse skall få sin ekonomiska ställning förbättrad, men såsom man förfarit i detta fall har resultatet blivit det rakt motsatta.

Vi åkte ut på beredskapsarbetet den 3 september, skriver han, och utbetalningen av hyresbidraget äger rum den 5. Den dag utbetalningen sker befinna sig de hänvisade förstås i arbete, det är sant. Men endast sedan två dagar tillbaka och på den tiden finns det ju ingen möjlighet att tjäna ihop till hyran. Och förresten utbetalas det inga avlöningar så där omedelbart efter det man börjat knoget heller. Men hyran skall i alla fall erläggas. Var skola pengarna tagas ifrån?

Det är den fråga som många av de till beredskapsarbete hänvisade gör sig just nu. Hänvändelser ha gjorts till arbetslöshetskommittén men med negativt resultat. Förordningen är förstås den att de som befinna sig på beredskapsarbete skola inte ha något hyresbidrag. Att en sådan förordning, tillämpad strikt efter bokstaven, kan leda till allvarliga konsekvenser för den arbetslöses vidkommande, det är en sak som paragrafryttarna inom arbetslöshetskommittén inte bekymra sig om. Det är under sådana förhållanden inte alls att förvåna sig över om de till beredskapsarbete hänvisade så smått börja undra om inte tidpunkten för hänvisningen rent av valts med tanke på att kommittén på det sättet skulle klara sig ifrån hyresbidraget för september månad!

Brevskrivaren påtalar också en

(Forts. å sid. 4).

Mötesförbudet i Göteborg alltjämt en gåta.

Enda möjliga förklaringan att man vill försvåra den antinazistiska propagandan.

Om orsakerna till det famösa mötesförbudet i Göteborg — som bekant äro alla utomhusmöten förbjudna f. o. m. 1 sept. — svävar man alltjämt i djupaste okunnighet Den "motivering" som förebragts vid förbudets utfärdande, alltså att åtgärden hade till uppgift att förhindra oordningar, är nämligen så komplett meningslös att vi inte ett ögonblick kunna reflektera på att godtaga den annat än som ett svepskäl och till på köpet ett mycket dåligt sådant. Så stillsamma och mönstergilla utomhusmöten som det varit denna sommar, det får man sannerligen söka länge för att kunna visa motsvarighet till. Vi känna för vår del icke till ett enda fall då polisen behövt ingripa mot ordningsstörare. Möjligt är ju att något enstaka sådant fall kan ha förekommit, att exempelvis någon berusad person, som sällat sig till åhörarna, uppträder på ett sätt som kan vålla en smula irritation är ju i och för sig ingenting sällsynt, men sådant kunna ju inte gärna mötesarrangörerna lastas för och inte heller faller det någon in att rubricera dylik såsom "oordningar".

Den officiella motiveringen är alltså helt och hållet gripen ur luften. I vår förra artikel uttalade vi den förmodan att beslutet till kommit antingen därför att man förberedde någon åtgärd som man väntade skulle framkalla en irriterad stämning bland allmänheten och sålunda vara ägnad att framkalla vad polisen behagar beteckna som "oordningar" eller också att man i förväg ville strypa någon planerad agitationskampanj. Det kunde i så fall inte gälla annat än en under förberedelse varande nazistisk propagandaoffensiv. Dylika ha nämligen en viss förmåga att föra oordningar i sitt släptåg — av orsaker som polisen känner lika bra som vi.

Men intet av dessa antaganden har tills dato blivit bekräftat och man tvingas därför alltmer att godtaga den uppfattning som redan hunnit bli rotfast hos den stora allmänheten: mötesförbudet har tillkommit för att om möjligt söka stoppa den tilltagande antifascistiska propagandan från de radikala organisationernas sida. Det förhåller sig ju så att dessa organisationer av ekonomiska skäl äro nödsakade att i så stor utsträckning som möjligt hålla sina möten utomhus, medan propagandörerna från det motsatta lägret ha det tillräckligt bra förspänt för att kunna arrangera sina tillställningar i de pampigaste lokaler som står att uppbringa om så erfordras.

Det förhåller sig med demokratin i detta land precis som med den beprisade likheten inför lagen. Om denna senare har det ju en gång träffande sagts: både miljonären och den arbetslöse behandlas fullkomligt lika om de ertappas som lösdrivare!

Sann varubeteckning.

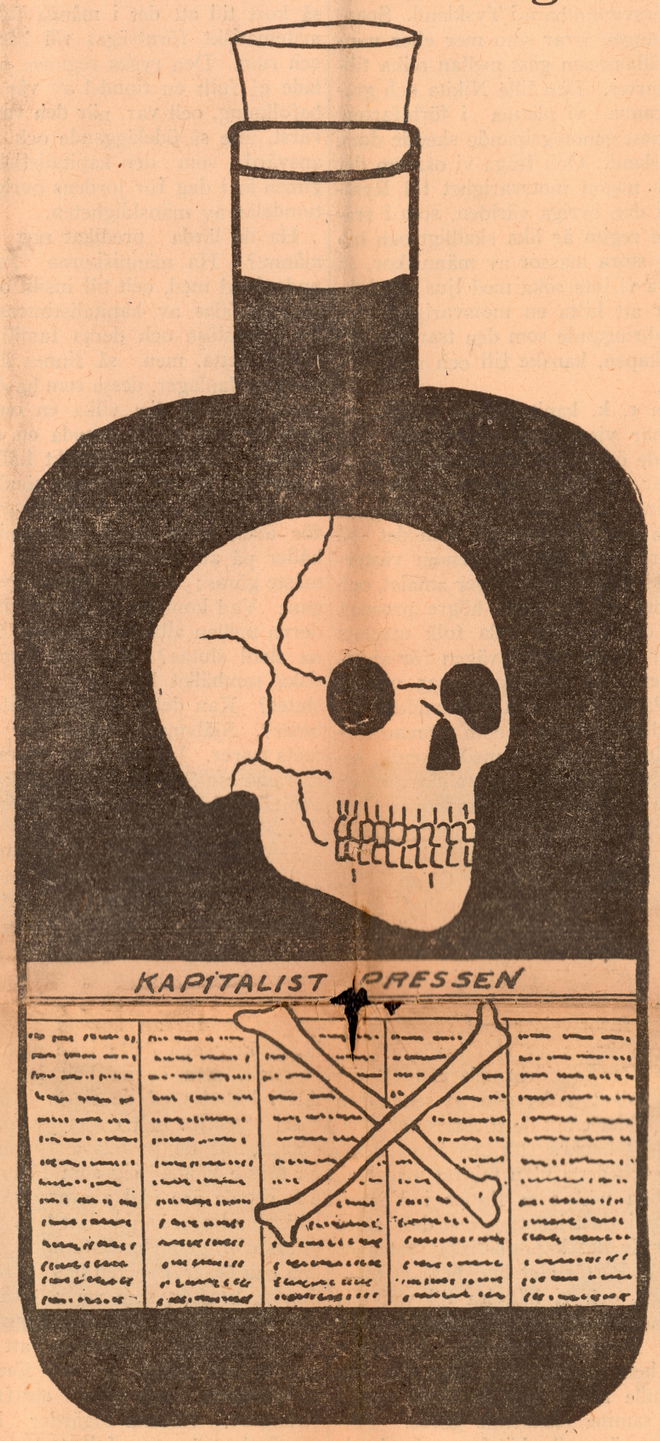

De TYSKA vapnens triumf finnes ej att hämta på östfronten.

Tyska pressen har inför tredje krigsvintern blott ursäkter för de uteblivna braksegrarna att bjuda på.

Att guerillakriget bakom de tyska linjer är ett mycket allvarligt problem för den tyska krigsmakten, erkännes numera även av den tyska pressen, som andrager detta faktum såsom en bland orsakerna till att det går så långsamt som det gör med den tyska framryckningen i öster. De tyska soldaterna ha fått vänja sig vid att fronten ibland kan befinna sig 100-tals kilometer bakom de främsta linjerna, skriver Völkischer Beobachter, och tillägger att det icke är något ovanligt att generaler få ligga i diket vid sidan av stabskockarna. Ryssarna lämna icke staberna någon ro och bevakningen måste vara ytterst noggrann.

Ett annat lika allvarligt hinder är höstregnet som nu börjat falla, förvandlande vägarna på sina ställen till träsk, vilka äro oframkomliga för pansarvagnar och motorfordon. En tysk officer som kände till förhållandena i Libyen ansåg att vägarna där voro "alldeles förtjusande" i jämförelse med de ryska vägarna under regnperioden.

Ett tecken på att axelmakterna börja räkna med att de redan fått vad som står att få i öster före vinterns inbrott, utgör en utläggning i en av Italiens ledande tidningar, vari det förklaras att tyskarna ingalunda ämna begrava sig i de ryska vidderna, utan nöja sig med en framryckning till linjen Leningrad-Moskva-Kiev-Odessa. Om Moskva tages bort ur sammanhanget så är det ju ungefär den linje tyskarna nu hålla. Uppgiften skulle alltså vara att taga sig fram till Moskva före vinterns inbrott. Hur det går med den saken återstår att se. Med den nuvarande takten lära de tyska trupperna nog inte nå målet. Ty av rapporterna att döma går kriget på centralfronten kräftgången för de tyska arméernas vidkommande.

Genom att tränga fram till denna linje skulle tyskarna i verklig-

(Forts. å sid. 4).

Den AMERIKANSKA mordindustrin ger mångdubbel vinst.

Luckorna i skattesystemet ger dem möjlighet att undkomma krigskonjunkturskatten.

Arbetarnas kompensation består i ökad arbetstid och ökat blodslit.

De amerikanska s. k. försvarskostnaderna överstiga nu 50 miljarder dollars, således den lilla nätta summan 210 miljarder kronor. Fördelningen av krigsbeställningarna gynnar framförallt en liten grupp av industriella jätteföretag, enl. vad som framgår av de tablåer över kontraktens fördelning som emellanåt publiceras av Office of Production Management (OPM), den myndighet som har överinseende över statsbeställningar och försvarsproduktion.

Det är närmast sex stora industrikoncerner som dominera hela upprustningen, men samma bolag ha en mängd till synes fristående avläggarföretag, som i sin tur profitera av krigskonjunkturerna. De gemensamma finansiella intressena innebära således att rustningsmonopolet är långt mera omfattande än som framgår av de sex stora koncernernas kontrakt.

Av arméns och flottans beställningar hade intill 31 maj de sex stora koncernerna erhållit 31,3 proc., representerande statsanslag på 9,839 milj. dollars. Härvid stå tade Betlehem Steel med order på 927 milj. dollars, New York Shipbuilding 507 milj., General Motors 490 milj., Curtiss Wright 444 milj. , Newport News Shipbuilding 389 milj. och Du Pont 318 milj. dollars.

Av återstående order fördelade sig 43 proc. på femtio industriföretag, men av dessa var det också en grupp på sex som tog det mesta, avseende beställningar understigande marginalen 250 milj. dollars. Här ledde givetvis flygfabrikerna. Glenn Martin hade order för 249,1 milj. och Consolidater Aircraft 226,4 milj. Största ståltrusten, United States Steel, hade order för 210 milj. dollars, varsvbolaget Electric Boats order uppgingo till ett värde av 126 milj., Republic Aviation hade fått beställningar på 57,3 milj., en vapenfabrik som Savage Arms för 27,2 milj. o. s. v.

I juli voro emellertid "försvarsutgifterna" uppe i 50,785 miljoner dollars, inklusive brittiska order för 3,669 milj. De nya utgiftsanslagen gynnade omedelbart ytterligare de "sex stora" koncernerna. Resultatet blev att Betlehem Steels order ökade till 1,228,242,000 dollars, således nära 5,160 milj. kr. åt ett enda bolag! General Motors kom samtidigt upp till beställningar för 1,200 milj. doll.

(Forts. å sid. 4).

Quislings bönder i klämma.

De få först ärta sina hästar för tyskarnas räkning.

De norska bönder som anslutit sig till Nasjonal samling ha råkat ut för en del malörer som ingalunda torde vara ägnade att stärka deras nit för det quislingska nyordningsverket. Som bekant pågår en omfattande rekvisition av hästar för tyska arméns räkning och det har därvid visat sig att landsfiskalerna runt om i bygderna med förkärlek ta hästarna från bönder som äro anslutna till NS. Tydligen räkna de med största förståelsen där!

NS-bönderna ha också svårt för att få arbetskraft till sina gårdar, varför myndigheterna nu utfärdt en del bestämmelser avsedda att förhjälpa dem ur svårigheterna.

LO:s kongress har tagit sin början.

Ordf. Lindberg gör några kritiska kommentarer till regeringens ekonomiska politik.

A.-B. Arbetskraft en gros — eller som det officiella namnet lyder: Svenska Landsorganisationen — har just nu sin bolagsstämma, nej för tusan, vi mena kongress. Öppnandet skedde i lördags och försiggick med mycken pomp och ståt. Men den utländska representationen var av kända orsaker dålig; endast några representanter för den danska och finska broderorganisationerna hade infunnit sig. Norge representerades av dess flagga, som hälsades med intensiva applåder, meddelas det.

Hälsningstalet hölls av ordföranden Aug. Lindberg. Det enda anmärkningsvärda i hans tal var några kritiska reflexioner i samband med den lönepolitik som LO själv knäsatt. Enligt referatet yttrade han bl. a.:

"De ekonomiska rubbningar kriget medfört ha naturligtvis skapat extra svårigheter för den fackliga rörelsen. Och dessa svårigheter ha inte minskats därigenom att fackföreningsrörelsens ledning förklarat sig gilla och understödja den ekonomiska politik regeringen fastslagit vid krisens början. Denna politik gick ut på att i möjligaste mån förhindra en okontrollerad och till inflation ledande prisstegring. — Den fackliga politik som förts sedan krisens utbrott, har också inriktats på att undvika inflationistisk inriktning. De träffade ramavtalen ha också verkat i denna riktning: ävenså den lönepolitik som förts inom jordbruket och skogsbruket. Att vi trots detta inte kunnat stoppa prisstegringarna vållar oro och bekymmer inom arbetarleden. I allt större utsträckning frågar man sig huruvida levnadskostnadsfördyringen är en naturlig följd av ett försämrat försörjningsläge eller om det beror på att andra samhällsgrupper kunnat undandraga sig sin del av krisens bördor. Den starka kritik som vissa arbetargrupper riktat mot krisårens fackliga politik, får sä-

(Forts. å sid. 4.)

Arbetare-Kuriren

Redaktör: G. Johansson.
REDAKTION & EXPEDITION.
1:sta Långgatan 6. GÖTEBORG. Tel. 14 50 37. Giro 40129
Utkommer varje vecka.
PRENUMERATION:

Helt år	kr. 5.—	1 kvartal	kr. 1, 50
Halvt år	kr. 2. 75		

Tryckcentralen, Göteborg 1941.

Ett mene tekel.

Får man tro vad telegrammen berätta står den beprisade samhällsmoralen på ett mycket lågt stadium ute i Europa just nu. Överallt rapporteras det s a b o t a g e i enorm omfattning. De franska järnvägsmännen hålla på att sabotera sönder hela det franska trafikväsendet. Bönderna nere på Balkan bedriva sabotage i en utsträckning som göra de maktägande halvvansinniga av skräck och förtvivlan. De sansade och solida holländarna mixtra med helvetesmaskiner och tändsatser — då och då slå flammorna från någon brinnande oljebehållare mot skyn, vittnande om att de lömska sabotageplanerna lett till åsyftat resultat. Och bakom de tyska linjerna i öster operera redan tusentals och åter tusentals sabotörer mot Hitlers trupper och deras kommunikationer. Tyskarna "rensa" oavbrutet, de ha redan hållit på i ett par månader, d. v. s. lika länge som kriget pågått, men det tycks som om enda resultatet av deras arbete skulle bli att de snärja in både händer och fötter på sig själva, tills de stå där fullkomligt hjälplösa. Men de mäktiga herrarna Timosjenko, Budjonny och vad de nu heta gnugga händerna av förtjusning och heja på sina sabotörer bakom tyskarnas rygg: Bravo! Friska på bara! Bränn ner, spräng sönder, förstör vad ni kan av det som möjligen kan vara fienden till någon nytta!

Allt detta måste väl betraktas som ett högst bedrövligt tidens tecken. Ty sabotage det är ju samhällsandans absoluta nollpunkt. Sabotören det är den absolut asociale individen, samhällsfienden som drives fram av ett blint, destruktivt hat mot kulturen. Det ha vi fått veta miljoner tal, tidningsartiklar, broschyrer och lärda luntor. Sabotören är mänsklighetens fiende, det är ju den mest oomkullrulleliga fundamentalsats våra moralfilosofer haft att nedteckna. Sabotaget har hittills varit förbehållet anarkister, syndikalister och liknande vettvillingar och just det faktum att dessa öppet predikat sabotage såsom ett tillåtet kampmedel har gällt som bevis för deras fullkomligt asociala sinnelag.

Men egendomligt nog återfinnes ingenting av denna standardsanning i tidningarnas av illa dold skadeglädje präglade skildringar av sabotagets tillväxt i de av tyskarna ockuperade länderna och de därav följande svårigheterna för den nazistiska krigsmakten. Sabotörerna som arbeta i galgens skugga utan något som helst skydd annat än sin egen förslagenhet och utan utsikter till annan belöning än tillfredsställelsen över att ha tillfogat en förhatlig fiende ett avbräck, beundras alltmer öppet såsom krigets hjältar, mänsklighetens frälsare undan våld och barbari.

Ja, så kan perspektivet förändras. Sabotörerna som kämpa i klassens kamp för ett människovärdigare liv åt sina klassbröder, de äro mänsklighetens avskum, sabotörerna som slåss för sitt fosterland äro heroer. De förra demoraliseras av sitt brottsliga hantverk, till ruskiga förbrytaretyper, de senare växa under sin farofyllda strid till legendariska hjältar.

Sabotörerna i fosterlandets tjänst komma att förbli hjältar — så länge fosterlandet behöver dem. Men hur skall det gå sedan? Vad skall Europa i framtiden taga sig till med sina miljoner stigmän och krypskyttar som detta krig utbildat. Dessa krypskyttar ha lärt sig att arbeta utan kommenderande generaler och övervakande myndigheter, de ha fått öva sig i konsten att finna sig till rätta utan att ha order och fastställda reglementen att gå efter, de ha fått pröva på att handla under eget ansvar — de ha tränats i den illegala kampens taktik! Tänk om de inte lika fort glömma bort sina färdigheter igen! Hur skall det då gå i det samhälle där de kommenderande generalerna, de övervakande myndigheterna och de ordergivande institutionerna kommit tillbaka och funnit sig tillrätta igen. Om all denna överhet som nu från sina gömslen anropar sabotörerna i sin nöd, en gång i framtiden, när den väl fått makten i sina händer igen, vill styra kursen åt annat håll än vad hjältarna-sabotörerna vilja vara med om, är det då så säkert att de senare snällt och lydigt — eller i vart fall utan andra protester än att knyta händerna i byxfickorna — finna sig i dekreten från ovan?

Det k a n bli ett besvärligt problem för de styrande i alla länder. Det bolsjeviktiska Ryssland har haft ett omåttligt besvär med sina gerillakrigare och sabotörer från inbördeskriget. Det var dessa som gjorde de kapitalistiska staternas interventioner om intet, under årslånga partisanakrig lärde de sig hur det går till att knäcka ryggraden på en välrustad och överlägsen fiende.

Men när interventionskriget var slut och det gällde att säkerställa disciplinen i den nya staten, då började utrotningskriget mot alla dem som lärt sig den illegala kampens taktik i striden mot Denikin, Koltsjak och de andra vita generalerna. Nestor Machno som höll Ukraina mot de vita arméerna från söder blev nu "rövarehövding" och hans partisaner fingo beteckningen "kontrarevolutionärer". De som inte ville glömma lärdomarna från partisankrigen, de utrotades. Ända till strax före detta krigs utbrott höll man på därmed. Sabotörerna, som visserligen fortfarande kämpade för s i n revolutionära uppfattning, men som inte längre hade de vita generalerna utan de maktägande i Moskva till sina fiender, avrättades i massor.

Dödsstraffet blev de härskandes sista resurs, ty de hoppades och trodde att detta hot skulle avskräcka de illegala kämparna från fortsatta aktioner.

I dag manar man fram den illegala kampens demoner igen. Nu är det tyskarna som i dödsstraffet se sin sista resurs. Men de härskande i Moskva hoppas nu och tro att detta hot i c k e skall avskräcka de illegala från fortsatta aktioner.

Troligen komma vi även efter detta krig att få uppleva samma historia som så många gånger förut: den mentalitet, den kampanda som uppammats bland de massor som nu deltaga i partisankriget och sabotageaktionerna mot den yttre fienden, passar inte alls samman med den "ordning till varje pris" som ju är a och o för de makthavande, så snart de åter känna sig trygga på sina upphöjda platser igen.

Och då blir det väl åter att förlita sig på dödsstraffets avskräckande verkan!

Men det kan ju hända att dessa förhoppningar slå slint. Det som i dessa dagar försiggår ute i de ockuperade länderna visar, att inte ens galgar och arkebuseringsplutoner är tillräckligt för att kuva ett folk som en gång rest sig till beslutsam kamp mot likriktningen från ovan. Det är ett mene tekel för dem som tro att allt skall återgå till den gamla ordningen igen bara de härskande klatscha med sin piska.

VAD SKALL HÄNDA
när det pågående kriget slutar?

Av J. Björnheden.

Vi få ju tänka oss att detta händer en gång. Ingen eld kan brinna längre än tills sista vedträt brunnit upp, och samma lag gäller kriget. En sönderbombad civilisation kunna vi säga, och alla resurser uttömda och folken rasande. Alla utsikter finnas mänskligt att döma för att något måste inträffa, när det förra världskriget avslutades. Tre kejsare försvunno från scenen, ett 20-tal småfurstar och kungar försvunno bara i Tyskland. Spanske kungen irrar som mer eller mindre välkommen gäst mellan olika tillflyktsorter. Den lille Nikita och greken kunna vi nämna i förbifarten. Det mest genomgripande skedde dock i Ryssland. Och fråga vi oss om det finnes någon motsvarighet till Ryssland i den övriga världen, som i fråga om regim är lika skadligt och hatat av stora massor av människor, så behöva vi inte söka med ljus och lykta för att hitta en motsvarighet lika olycksbringande som den tsariska livegenskapen, kanske till och med litet värre.

Den s. k. kapitalistiska civilisationen har visat sina verkningar, som varande ödesdigra för minst tre fjärdedelar av Västerlandets arbetarebefolkning, och gå vi till de färgade folken som kultiverats, som det så vackert heter, av och genom västerlandets finansvärld, stiger antalet, och lidandet, till en ännu högre procent. I en del fall har hela folk utrotats därför att de varit i vägen för vinstbegäret. Så sent som 1935 utrotades Patagoniens och Eldslandets vilda indianstammar genom att man förgiftade djurkroppar med arsenik, sedan det visat sig för mödosamt att skjuta dem som vilda skadedjur (Bolinder). De nyttigheter jorden besitter som kunde vara människorna till "lsignelse, rovdrives. Oljan förbrännes i slagskeppens och flygmaskinernas motorer, när dessa äro ute på sina mordtåg. Skogar rovdrives, stora arealer åkerjord bli öknar, och det skulle bli för långt att räkna alla de förbrytelser mot mänskligheten som begås av storfinansen.

Tsardömets förbrytelser mot det ryska folket under gångna sekler äro bleka bilder emot de förbrytelser storkapitalet begår. Krigen äro deras verk, och detta utan minsta marginal, "all den nöd som finnes i Västerlandets industricentra och dess stora städer är det kapitalistiska systemets verk." Påståendet kan bevisas mycket lätt, och vi hänvisa till vad alla nu levande nationalekonomer har att säga. Domen är enhällig. Vi kunde fylla hela spalter, sida efter sida, om vi skulle räkna upp de lärda verk i vilka samma påstående göras. Författarna äro alla kända och aktade män, och vi kunna ibland upptäcka politiker bland dem. Denna senare kategori har emellertid stadgat rykte som stödjepelare för finansen. Namnet Chamberlain är ett namn med mycket ful klang. För att skydda det i Spanien investerade engelska kapitalet offrade han utan minsta betänkande över en miljon människor, däribland massor av kvinnor och barn. Namnet "Clivenden" kanske säger oss något.

I över hundra år hade ryska tänkare och humanister i tal och skrift, varnat tsarerna och yrkat på reformer, men deras tal blev betraktat som upproriskt, och tåg efter tåg drog i landsförvisning att dö och förfrysa på Sibiriens tundror. Massor hängdes, demonstrerande nedskötos och fängelserna fylldes med oförvitliga människor. Här är att märka att det var inte demagogiska agitatorer, det var lärda och bildade män, som årtionde efter årtionde offrade sig för de mänskliga rättigheterna. I dag skriver de lärda, verk efter verk i vilka de bevisas att den kapitalistiska civiliationen bringar lidande och nöd över mänskligheten. De bevisa att krigen är storfinansens verk. De bevisa att om inte rovdriften av jordens nyttigheter stoppas blir vår jord en nödens tomma öken, inom så kort tid att det i många fall kan matematiskt förutsägas till både tid och rum. Den ryska regimen omfattade ej fullt en tiondel av vår jords befolkning, och var, när den var som värst, inte så ödeläggande och fruktansvärd, som den kapitalistiska regimen är i dag för jordens övriga nio tiondelar av mänskligheten.

Ha de lärda predikat nog ännu månne? Ha människorna kommit underfund med, och till insikt om att de toppridas av kapitalistintressena? De arbetslösa och deras familjer ha säkert detta, men så finnes det ett stort mellanlager, dessa som ha det relativt bra och för vilka en omvälvande reform skulle betyda en massa obehag. Detta mellanskikt håller emellertid på att klämmas sönder av det pågående krigets verkningar, varför även detta skikt så småningom håller på att övertygas om att något måste göras; och nu upprepa vi frågan: Vad kommer att hända då frederna mellan alla de krigande länderna skall slutas? Kan det kapitalistiska samhället likvideras vid fredsslutet? Kan detta ske utan våldsamheter? Självmant avtåga inte systemets tsarer. Jag skall här citera några rader ur S & B. Webbs bok "Den kapitalistiska Civilisationens förfall": "... den kapitalistiska bourgeoisin står faktiskt överbevisad om sin moraliska underlägsenhet inför arbetarklassen: Varken den konstitutionelle socialisten eller revolversabotören har någon aktning för honom eller någon tro på hans nödvändighet som samhällets pelare. På så sätt har klasskriget kommit att betraktas som ett heligt krig och detta icke utan starka skäl, som denna bok har visat. Att i likhet med de flesta kapitalistiska statsmän och deras journalister antaga, att de proletära förkämparna måste känna sig som förbrytare, och att de äro idel ansvarslösa samhällsplundrare, kan endast leda till ett ytterst farligt underskattande av styrkan och segervissheten hos de revolutionära krafter, som verka i världen. Det leder direkt till den högmodiga och oförsiktiga slutsatsen, att botemedlet helt enkelt är att förstärka polismakten, och göra strafflagen strängare. Sådana åtgärder kunna upptända och egga folkets moraliska kraft till den grad, att de icke mäkta behärska den. Om människorna inte äro övertygade om, att polisen har moralisk rätt, komma de till slut att bränna ned polisstationen — och ingen skall vittna mot dem."

Fördelaktigt avtal träffat av Göteryds L. S.

Det reformistiska byggnadsavtalets priser förhöjda.

Mellan byggnadsfirman Oscar Svensson, Hallaryd och Göterydsortens L. S. träffades nyligen uppgörelse för byggnadsgrovarbetet i firmans regi inom den nämnda LS' verksamhetsområde.

Uppgörelsen innebär, att timlönerna och ackordspriser skola vara lika med vad i Sv. Grov- och Fabriks byggnadsavtal för trakten ifråga är bestämt. Men därutöver skall ett dyrtidstillägg à 0,55 öre för varje enhet Socialstyrelsens levnadskostnadsindex överstiger 178, utgå för all arbetad tid. Uppgörelsen innebär sålunda en ganska betydande förbättring av bestämelserna i det reformistiska avtalet.

TATUERINGAR
borttagas smärtfritt och utan bestående ärrbildningar.
AXEL L. CAMITZ
Vasagatan 45 A. Tel. 16 95 28.

Teddy

S. k. vetenskap.

Nej, det duger ta mej sjutton inte längre att hålla på att kretsa kring de stora centrala problemen som katten kring het gröt. Vi få inte i alla evigheter hålla på med att bara syssla med sådana triviala ting som kriget, arbetarnas elände, fascistpropagandans uppnosighet etc. utan tvingas omsider att kasta av oss kavajen och med friskt mod hugga in på den fråga som ensamt äger förmågan att sätta de stora andarna i rörelse. Vi syfta på den allat annat överskuggande frågan:

Hur fanken dog Karl XII?

Vi ha visserligen varit inne på temat förut och därvid hjälpt sakkunskapen tillrätta i labyrinterna genom några mycket värdefulla uppgifter och slutsatser, baserade på våra egna forskningar i ämnet. Men sedan dess ha ytterligare ett par tre volymer i saken sett dagens ljus och med förenade ansträngningar ha de tvistande sakkunniga nu lyckats ytterligare tilltrassla frågan så till den milda grad, att varje försök att få någon rätsida på det hela definitivt synes vara dömt att misslyckas. Medan tidigare åtminstone vissa omständigheter i samband med problemet ansågs så pass klarlagda, att de stodo över all diskussion, har man nu kommit dithän, att strängt taget ingenting som har med frågan att göra kan anses oomtvistat. Följaktligen stå vi nu i det predikament som antytts redan i en av våra tidigare mera översiktligt upplagda artiklar i ämnet. Vi tvingas nämligen att framställa frågorna

a) Är Karl XII verkligen död? och i så fall

b) har han någonsin existerat?

Om den senare frågan besvaras nekande tvingas man att ytterligare uppställa frågan: Kan det tänkas, att det existerat någon annan person med annat namn och nummer (ev. vid annan tidpunkt), som på något sätt råkat bli förväxlad med sagde Karl XII?

Det är som synes en ändlös rad av frågor som öppna sig när man tränger detta stora nationella problem in på livet. Vi ha naturligtvis för vår del vår ståndpunkt klar, men skola spara den till ett senare tillfälle. Det torde nämligen bli anledning att återkomma. Än finns det nämligen i detta land en imponerande rad av okända förmågor som vänta på att få vandra i intendent Sandklefs fotspår och därigenom få sitt namn odödliggjort, och vi kunna sålunda motse åtskilliga digra luntor ännu innan debatten är avslutad och frågan förklarats med "jasså" besvarad.

Under tiden har dett framkommit ett förslag som har vårt odelade stöd. Det har nämligen föreslagits att k. m:t tillsätter en opartisk kommitté — varmed tydligen menas en kommitté som inte på något sätt är släkt med varken Karl XII eller hans baneman — som har att hopsamla allt tillgängligt material och på grundval därav ger ett bestämt svar på de frågor problemet givit upphov till.

Förslaget har, vi upprepa det än en gång, vårt fulla gillande. För att kunna avge ett tillfredsställande utslag erfordras utan tvivel en institution med auktoritet. Dylik kan endast en med kunglig fullmakt utrustad kommitté besitta. Först när utredningsarbetet lägges upp på detta sätt ha vi utsikt att komma fram till ett resultat som kommer att utan invändningar godtagas av alla parter. För att utredningsarbetet skall bli så allsidigt som möjligt och det framkomna slutresultatet sålunda ägnat att tillfredsställa alla parters berättigade anspråk, måste kommittén organiseras på bredast möjliga bas med representanter ur alla partier — utom kommunisternas förstås, vilkas nationella omvändelse är av alltför färskt datum för att kunna tas på allvar. Det kan nämligen ytterst lätt bevisas att de intogo en helt annan ståndpunkt vid tidpunkten för Karl XII:s frånfälle. Socialdemokraterna däremot böra bli möjligast starkt representerade, sedan det nu tack vare Sven Backlunds forskargärning blivit klarlagt att socialdemokraterna i själva verket härstamma från Karl XII och inte omvänt, såsom det stundom i tendensiösa syften påståtts. (Vi tala naturligtvis ut ifrån förutsättningen att Karl XII verkligen existerat, vilket emellertid på sakens nuvarande ståndpunkt ingalunda kan anses bevisat.)

Det finns emellertid en svårighet att övervinna i samband med denna kommitté. Enligt förslagsställarens mening är det önskvärt att kommittén kommer till stånd snarast möjligt innan en osund spekulation i ämnet hunnit göra sig alltför bred. Men å andra sidan är det svårt för kommittén att kunna prestera något verkligt arbete innan intresset i saken svalnat tillräckligt för att garantera ett arbete i ostörd ro.

Problemet torde emellertid bäst lösas så att kommittén tillsättes omedelbart men får vänta med att börja arbeta tills dess intresset kan antas ha hunnit svalna i tillräcklig grad — förslagsvis 25 år. Under tiden kan kommittén mot skäligt arvode sammanträda så ofta den finner lämpligt för att genom noggranna undersökningar söka fastställa om intressets avsvalnande försiggår i en takt som gör det antagligt att utredningsarbetet kan taga sin början efter utgången av den fastställda tiden.

Skulle detta ej bli fallet kan ju frågan om eventuell förlängning av tidsfristen tagas upp till förnyad behandling varvid antingen utredningskommittén själv eller också en därför tillsatt speciell kommitté kan ges uppdraget att inkomma med lämpligt förslag.

Kan detta förslag från Karolinska förbundet emellertid inte accepteras så må man väl i alla fall kunna överlämna hela problemet åt — Livsmedelskommissionen. Vi mena att det är det enklaste sättet att få det hela bortglömt och försvunnet.

Veckans bio.

Aveny: Soliga Solberg.
Kortfilm 13—18.
Carolus: Frankenstein.
Cosmorama: Fröken Kyrkråtta.
Flamman: Edison, uppfinnaren.
Gnistan: Monte Christos son.
Göta: Mannen med järnnävarna.
Kaparen: Fröken Kyrkråtta.
Kronan: Allt detta och himlen därtill.
Lillan: Fönstret över Floden.
Lorensberg: Adam hade fyra söner.
Lundby bio: I natt eller aldrig.
Nya Teatern: Vi jazzkungar.
Odéon: Vi jazzkungar.
Palladium: Vår flygande reporter.
Rialto: I Friscos hamnkvarter.
Röda Lyktan: Operett.
Röda Sten: Vår flygande reporter.
Skansen: Mannen med järnnävarna.
Spegeln: Tretton stolar.
Victoria: Edison, uppfinnaren.
Kortfilm 13—18.

Gott ljus stimulerar

Arbete i dåligt ljus tröttar ögonen och minskar arbetslusten. Ni som vill vara vaken och effektiv, bör se till att Ni har gott ljus på arbetsplatsen. Gott ljus från svenska LUMA-lampor piggar upp och medverkar till bättre arbetsresultat.

LUMA
i konsum-kooperativa butiker

25 w.	0:95
40 w.	1:10
60 w.	1:40
75 w.	1:80
100 w.	2:35

● Bländskyddade LUMA-lampor av oförändrat hög kvalitet ger god valuta. Ni kan välja bland många typer för olika ändamål.

Monolog.

Av H. Heintze.

Först när det förvillade franska folket befann sig på vild flykt undan de tyska "hunnerna", först då försvann "rangordningen" bland dessa skaror, som befunno sig i samma fördömelse. Och det beräknas, att man då fick se det i bästa bemärkelse mänskliga manifestera sig i oanad utsträckning. Det skall till en sådan ödestragik för att skaka om sågspånen i hjärnorna på fördummade — "civiliserade" — människobarn.

Vi svenskar börja nu själva befinna oss i en lika kvistig situation. Våra stora politiker och militära snillen till trots, som förklara vår ställning vara ganska magnifik och vårt försvar holians oövervinnerligt, så är jag kronisk pessimist. Men ingalunda defaitist. Vi ha visserligen fått "pantofflekällare" — folkhumorn här nere i Sydskåne kallar dem så — lite varstanns kring vår tusenmila kust. Men de flesta tro väl lagom på dessa. Och det gör ju vederbörande själva också. Ty nu tycks man verkligen inse sitt misstag. Detta försvarssystemet är till själva sin princip felaktigt. Det moderna rövarkriget är ju till sin karaktär dynamiskt. Men systemet med bombfria potatiskällare är statiskt. Och redan från början omodernt. De äro bombfria dessa kassematter — som slukat millioner och all vår cement — men nu få de ligga där alldeles i fred. Med sin bombfrihet. Ingen hypotetisk fiende behöver taga notis om dem. "Demokratin" har som vanligt varit för sent ute. Och endast deklarerat sin praktiska oförmåga.

Ty detta är sanningen om Sverge och svenskarna. Vår ställning är icke god och garderad. Den är alldeles motsatsen. Bevis?

Bevis äro här alldeles överflödiga. Läget ifråga ligger i så öppen dager. Att t. o. m. Medelsvensson genast kan fatta situationen. Så snart man påvisat detta läge.

I väster står den tyska diktaturen och fascismen. I norr likaså. I öster står den finska och tyska fascismen på samma front. Och sedan svenskarna till hälften ruinerat sig. Och ohjälpligen kompromitterat sig. För att hjälpa "broderfolket". Så förklarade de finska fascisterna helt kallt: "Det är endast er förbannade skyldighet att något hjälpa till. När vi försvara er." Och den tyska fascismen instämmer genom att likna svenskarna vid fega råttor, som sitta i sitt hål. Och inbillar sig vara "bombfasta".

I söder är vårt läge enahanda. Den tyska fascismen har minerat farvattnen in på vår knutar. De tyska planen stryka ständigt över våra huvud här nere. Från denna plats, där detta skrives, hör man dagligdags det svenska luftvärnet skjuta hälsningssaluter åt dessa näsvisa kontrollörer. Germanska fränder och sympatisörer. Man kan få se krevaderna på vederbörligt avstånd från planen. Och man kan genom egen iakttagelse få erfara. Att våra luftvärnskanoner klicka tre gånger å rad. Då vännerna ifråga stryka rätt över batterierna på lägsta höjd. Här sättes frågetecken?

Märkligt med de svenska skjutapparaterna. Då man demonstrerar "blindpatroner", så skjuter man infödingar mitt itu. Men då man demonstrerar sin fullifanitet, sin fulla neutralitet. Och siktar mot utbölingar. Då fungerar ammunitionen som "blind". Och lika gott kan det vara. Ty fatalierna äro försuttna. Taktiskt och strategiskt.

Kastar vi en blick i detta nu på Nordeuropas karta. Så får man konstaterat: *Sverges land och dess befolkning representerar i dag — med avseende på det militära läget — helt simpelt en jättestor "motti".* En säck, där hela den svenska igelkotten ligger innesluten som en slaktgris. Att föras till torgs. För att försäljas till den högstbjudande.

I väster överöser en Quisling oss med de grövsta tillmälen. I öster visar man oss öppet sitt förakt. När den dödsdömda "demokratin" fablar om "broderfolk" har detta endast uppgiften. Att åstadkomma dimbildning och förbereda slutsaldot.

Nog befinna vi oss i ett allvarligt läge. De dumma plakaten uppåt husväggarna: "Allvarstider kräver tystnad och mörkläggning" ... de lysa förstås sedan länge med sin frånvaro. Dylika snusförnuftiga och alldeles överflödiga "varningsord" äro ju bästa vapnen och hjälpmedlen för "nervkriget". Och femte kolonnen. Die dummen Schweden tycks äntligen börjat ana detta.

Ett praktiskt exempel. I morse föll några kilometer härifrån ett brinnande plan till marken. Besättningen — engelsmän, enligt uppgift — räddade sig med fallskärmar och singlade ner miltals från varandra. Ryktet spred sig över hela slätten som en löpeld. Men tack vare, att man nu vågar byta förnuftiga tankar och inte endast viskande transportera rykten, så tog man saken lugnt och kritiskt. Hade det varit i fjor, skulle man ha kunnat inbilla befolkningen, att hela landet vore fullt av fallskärmshoppare, varför alla åtgärder voro lönlösa. Jag vill här passa på att upprepa min maning — i dagligt tal och skrift — sedan år tillbaka. Den som har redligt sinne, må han tänka och tala fritt. Må han öppet diskutera den gemensamma räddningen med andra redliga män. Det är den absoluta förutsättningen. För att en räddningsplan skall kunna framkomma. I andliga ting tror jag minst av allt på präster. Och när det gäller ett försvar litar jag absolut icke på yrkesmilitärer. Nämligen i kamp mot fascismen. Alla de övriga demokratiernas öde bekräfta till full evidens detta påstående.

Vad sker i den trista svenska mottin? En hel del naturligtvis. Här stånkar t. ex. flera gånger om dygnet tyska godståg förbi den här gamla lerkojan. I genomsnitt 40 stycken stora godsvagnar. De gå dygnet om. På en del står det i stora bokstäver: "Frische Fische" eller "Seefische". Där stryker de utsvultna norrmännens fisk. Under det de själva få smörja kråset med fiskmåsar. Tillåt en reflexion. Om sådant förekommit i landet öster om oss. Om exempelvis ryssarna tömt Finland på födoämnen. Så skulle vi få hört ett ramaskri. Bland det svenska broderfolket. Men nu sitter dessa gudsförgätna och hycklande svenskar. Och tiga som råttor eller rättare små möss. Inför allt som passerar. Bland våra danska och norska bröder. Här svamlas om nordiskt "samarbete" och dito "försvarsförbund". Bland ett folk, som inte ens vågar yttra ett enda sanningens ord. Om de våldsdåd, som det till hälften otillräkneliga tyska folket utövar mot nämnda nationer. Här ha vi äre- och gudsförgätna svenskar ådragit oss en blodskuld. Som vi kommer att få gällda, så visst som det finns en logik och rättvisa i tingen.

Trist stämning i Tyskland.

Utmattningskriget i öster motses med onda aningar.

Ett TASS-telegram från Zürich meddelar:

En schweizisk industrimagnat, som återkommit hit från Berlin, skildrar den tryckta stämningen i de tyska industrikretsarna. Ingen tror på någon seger över Sovjetunionen. Det faktum att kriget i öster antagit ett utmattningskrigs karaktär, betraktas som Tysklands nederlag. Det oerhörda antalet döda och sårade, bland vilka senare dödligheten uppgår till 60 proc. till följd av bristen på sjukvårdspersonal och medecin, de oavbrutna brittiskt och sovjetryska flygraiderna mot Tysklands städer, allt detta utövar ett beklämmande inflytande på folket. Överallt får man höra: "När skall det ta slut? Det tycks bli värre än 1918." Misströstan, oron och pessimismen växer för var dag. Hatet mot Hitler blir allt större, och man inser, att han leder Tyskland till en katastrof.

KAPPOR och DRÄKTER undanh. mot handpenn. MYRBECKS, Kungstorg. 7

SANITETSVAROR
köper Ni förmånligast från en firma med stor omsättning. DET ÄR ALLTID EN FÖRTROENDESAK ATT FÅ FABRIKSFÄRSKA VAROR. Parti- och minutförsäljning. Prisl. och sorterat reklamduss. kr. 5:-. Skriv, ring eller besök vår affär.
ARISTO, Kungsgatan 7 A, Göteborg. Tel. 13 68 80

Den logiska frågeställningen på världskrigets tvåårsdag.

Tiden går fort. Trots sorgen som måste trycka varje arbetarbröst, då kapitalismen på nytt kunde få ut världens arbetare till slakt och få dem att slåss i två långa år, trots all den jämmer som höjer sig ur massgravar och skövlade arbetarhem, trots den regntunga molnbank av andlig mörkläggning som bringat natt över Europa. Trots allt, måste vi konstatera att tiden inte står stilla. Den första september 1939, den dag då den Tyska krigskolossen rullade över gränsen till Polen, skall i alla tider framstå, som en av den mänskliga historiens mörkaste dag. En dag då mänsklighetens fiende n:r 1 skulle kunna skörda frukterna av Amsterdamsinternationalens verk, att sabotera socialismen och generalstrejken mot kriget. Sabotera den industriella revolutionen, som skulle brutit ned världskapitalismens makt och byggt upp en varaktig fred. Vi skall inte glömma, att hur beklagansvärd Hitlers framträdande än blir i framtida historia, beklagligast blir dock domen över det internatonella proletariatet, som letts till avgrundens brant av en flock oansvariga reformistledare i Amsterdamsinternationalens regi. Massornas tragiska öde, att ha låtit arbetarrörelsen anamma nationalismen i stället för den universella socialismen — internationalismen. Detta bör också kommunisterna i de olika komminternsektionerna skriva sig till minnes, då de understött denna utveckling med en negativ opposition. Frågan stod inte i augustidagarna 1939, skall Hitler våga släppa igång kriget? Frågan stod rent socialistiskt: *Skall det internationella proletariatet gå med på kriget?*

Tysklands arbetare hade man trott om något bättre, än att på nytt spänna sig för krigets dragkärra. Det var dessa man hade räknat mer av, än en napoleonsk despot som drömde om härskarmakt och om vars sinnesbeskaffenhet vi ingenting vet. Kriget blåstes in med en föga hedrande fanfar, krossandet av Polen, och i dessa dagar ha vi bara att konstatera dess tvåårsdag. Tvåårsdagen sedan den första okända soldatens grav fick skyfflas upp, för att bli till en massgrav som ännu inte visar tendens att få skyfflas igen.

På tvåårsdagen har de antifascistiska krafterna över allt ute i världen anledning att dra sina slutsatser. De logiska sammanräkningarna kan endast bli ett: *Hitler har både diplomatiskt och militärt spelat ut sin roll,* nått sin middagshöjd och befinner sig vid horisonten som en i det närmaste utslocknad stjärna. Den tyska diplomatiens största triumf var pakten med Sovjet-Unionen, åtminstone ytligt betraktat. Därmed skulle Hitler undvika ett tvåfrontskrig. Hitler själv dvaldes i ett segerrus inför denna framgång. Vilket följande bäst vittnar om. Hans egna ord: "En pakt är sluten, för alltid och för all evighet", "Den pakt som undertecknats mellan Tyskland och Sovjet-Unionen kommer ej endast att möjliggöra fred utan även ett lyckobringande och bestående samarbete." "Den rysk-tyska fördragen borde utgöra en ofantlig källa till tröst för de bekymrade förespråkarna för världsfreden, ty dessa överenskommelser visar på ett äkta sätt, att alla dessa förmodanden om Tysklands syften i riktning mot Ural, Ukraina och Rumänien endast äro missfoster som framfötts ur deras sjukliga fantasi." Detta är "världserövrarens" egna ord. Nu förstår varenda sunt tänkande människa, att den ryska diplomatin spelat Hitler ett spratt. Att Ryssland med pakten ville skydda sig från första stöten, i vars kraft England kanske skulle spelat en inte oväsentlig roll. Ryssland har alltid efter revolutionen haft anledning att ta den kapitalistiska världens uppmarscplaner med i beräkningen. Tyskland fick den 22 juni det tvåfrontskrig, som en såpass framstående militärstrateg som Bismarck varnade för och vars omöjlighet till seger för Tyskland Hitler själv konstaterat i sin bok: Min kamp. Nummer minst hundra — så många diplomatiska felgrepp har nazismen i detta krig gjort — var, då den tyske ställföreträdaren n:r 3 skickades till England, i försök att sluta en separatfred, för att undvika tvåfrontskriget. Detta lyckades inte. Dumhet och en förvånandsvärd klumpighet, med dessa ord kommer säkerligen framtidens historieskrivare att skildra den tyska diplomatins framträdande före och under nuvarande krig.

Är det militär framgång, att draga ut för att slå en kraftig karl och då sopa rent med en massa veklingar, som på intet sätt står i släktskap med det tilltänkta större objektet, då har Tyskland gjort militära framgångar. Men inte annars! Polen blev slaget, Norge krossades, Danmark, Holland, Belgien och några smånationer till. Frankrike krossades, därför att dess militärjunta i högsta ledningen tillhörde femte kolonnen. Så går det för vilken stat som helst, som inte rensar upp sin armé från nazistiska element — det bör också Sverige skriva sig tillminnes. Men England? (Huvudfienden n:r 1!) Obestridligt är Englands starkare i dag, än någonsin tillförne under pågående krig. Världshistoriskt är det bevisat, att vinterkrigen mot Ryssland äro dömda att misslyckas. Samfärdsmöjligheterna i förening med vinterklimatet, har varit och kommer alltid att bliva Rysslands största försvarskedja mot en angripare. Sedan den 22 juni har kriget pågått med våldsam kraft på östfronten. Blicka vi ut över Rysslands karta och jämför "förintelseslagen" med de territoriella framgångarna, någon månad före det snöstormarna börja rasa över de väldiga ryska slätterna och vägarna bli snart sagt oframkomliga, måste slutsatsen bara bli ett — det tyska fälttåget mot Ryssland är dömt att misslyckas. Under tiden går en ständig ström av amerikansk krigsmaterial till England och Ryssland. Bomberna falla tyngre och tätare än någonsin tillförne över Tyskland, bakom fronterna arbetar frihetliga människor med sammanbitet allvar och med en enda slutsats — att krossa nazismen!

Blixtkrigets tid är förbi. Ställningskrigen uppleva på nytt sin renässans och på ett helt annat sätt än vid Maginot- och Siegfridslinjen. Man hör inte ett ord av det från västfronten ideliga återupprepandet: "En lugn natt" — striden rasar vilt på ostfronten både natt och dag. Den tyska härsmakten är trimmad för blixtkriget. Det gick bra i småstaterna som underkuvades, "En mot tio" tillhör hjältedikten och då det här rörde sig om en mot femtio och hundra förstå vi dessa blixtkrigs framgångar. Nervkriget har spelat ut sin roll. Den ryska armén har de resurser som ensamt kan övervinna nervkriget. Det vältrimmade bliktkriget med avsaknad av en femte kolonn i Ryssland har stoppats upp av gurillakrigets strategiska överlägsenhet vad ostfronten beträffar. Ett ställningskrig, vars omfattning världshistorien saknar motstycke till håller på att stoppa upp och krossa den segerrika tyska armén. Ta vi del av "framgångarna" på den finska fronten kunna vi konstatera, att det tog ryssarna, under vinterfälttåget 1939—1940, fjorton dagar att erövra Summa, men det har tagit finnarna över två månader att återerövra det, med hjälp av sommarterräng och med hjälp av de tyska trupperna. Endast det av alla antinazister och frihetliga människor bojkottade naziorganet Aftonbladet och dess allierade sluskorgan Borås Tidning, Östgöta-Korrespondenten och några till kan avläsa militära framgångar i Tysklands krig mot Ryssland och England.

Ur socialistisk synpunkt är ovanstående fakta spekulationer i människoliv. Inte tu tal om den saken. Varje dag som går betyder nya massgravar för arbetets folk, som vi inte ha ringaste anledning att glädjas åt. Men mot de arbetande defaitismens krafter i landets femte kolonn, är det nödvändigt att klart visa upp fakta som förtar udden av de politiska spekulationer som här i landet vill sprida rykten om den tyska armens överlägsenhet och vår nödvändighet att underordna oss nyordningens maktkamp i Europa. Skola vi kunna uppfordra massorna till aktiv antifascistisk kamp, måste vi också klargöra möjligheterna att kämpa med framgång. Huvuduppgiften är att göra en värdering av motståndaren. Då denne befinner sig i ett faktiskt nödläge och i krig mot överlägsna motståndare, måste vi konstatera detta, även om det luktar mänskolik lång väg.

Sverige är på tvåårsdagen inte ur farozonen. Krigsaktivistiska krafter är på offensiv för att slunga Sverges arbetare med i kriget på Tysklands sida. Det enda som kan rädda oss och våra hem från krigets förintelse är den obrottsliga neutraliteten. Därmed gagnar vi bäst fredens och socialismens sak. En bevarad, helgjuten svensk arbetarklass kan uträtta mer i likviderandet av nazismen, än ett folk som krossats av densamma. Än finns det krafter nog för nazismen att lägga det lilla Sverige under sina fötter om vi skulle kastas in i det stora äventyret. Likviderande av nazismens våldskrafter här hemma — se där vår front!

Den syndikalistiska rörelsen har i denna frontställning en väldig uppgift att fylla. Alla kamrater som vill göra något för folkfrihet och självbestämmanderätt, måste vräka sig in i rörelsens masskamp mot diktaturträvandena här hemma. Den fackliga rörelsens sabotörer, de reformistiska ledarna, måste bekämpas med alla tillbuds stående medel. Det är fackföreningsrörelsen som måste bliva operationsbasen för svenska arbetares kamp mot nyordningens stöveldrängar. Försvagandet av den svenska kapitalismens makt, är den svenska antifascismens a och o. Vi måste göra klart för oss, att de krigsaktivistiska krafter som vill slunga ut landets ungdom i stormaktskriget understödjes av kapitalet här i landet. Den svenska kapitalismen förstår, att en krossad nazism betyder privatkapitalismens förintelse också härhemma. I den situationen väljer kapitalismen nazistisk diktatur, för att hålla tillbaka arbetarmassornas kamp för sina intressen. Det är ur nazisternas gärningar här hemma, som vi idag kunna utläsa den svenska kapitalismens ställning. Det är inte bara den svenska rättvisans ställning i Högbroforsmålet som drivit en Torsten Kreuger att föra fram sin nazistiska ställning i Aftonbladet. Bakom honom håller intelligentare folk i pennan och dirigerar dess fascistiska politik. Aftonbladets politik är svenska kapitalismens politik i känslan av trycket av de hårda dagar som måste komma, då krisen och svälten i arbetarhemmen börjar få medelsvensson att tänka om. Få honom att inse vad han förlorat genom sitt hånglande med de politiska makter på arbetarfronten, som avväpnat svensk arbetarrörelse till gagn för arbetsköparväldet. En folkopinion för neutralitet och fred, för en offensiv kamp mot tryckfrihetens dödgrävare och försöken att utan svärdslag införa nazidiktaturen måste bildas. Vi skola göra klart för oss, att de offer som denna kamp kommer att kräva, betyder så ofantligt litet i förhållande till, att vi själva och våra barn för tidsåldrar framåt skulle försmäkta i nazismens folkfientliga vapensmedja.

A. J. Oh-ll.

Vår ställning synes vara ganska god!

Brödexport till Finland tyder på att klagovisorna äro obefogade.

För dagen kunna vi glädja våra läsare med meddelandet att årets skörd synes ha utfallit mycket bra. Säkerligen är detta meddelande lika överraskande för läsaren som för oss. Efter att ha åhört alla klagovisorna från jordbrukarehåll om det rent katastrofala läget, alla utläggningar om den intensiva försommartorkans ödeläggelser, vilka nära nog hotade att leda till fullständig missväxt, samt de många rapporterna om hur den senaste tidens evinnerliga regnande försvårat, ja, i många fall nästan omöjliggjort bärgningen, voro vi väl litet till mans inställda på att det skulle bli rätt knalt med brödsädsförsörjningen instundande vinter. Men, som sagt, var allt detta ogrundade farhågor.

Var vi fått våra uppgifter ifrån? Ja, skall vi säga som det är så ha vi inte fått dem alls. Det hela är baserat på våra egna slutsatser. Men dessa vila på mycket starka grunder och torde stå sig mot varje invändning. Vi utgå nämligen från det faktum att regeringen beslutat om export av betydande kvantiteter spisbröd till Finland. och man får naturligtvis förutsätta som självklart, att man inte gärna exporterar livsmedel ur "en belägrad fästning" om inte försörjningsläget är sådant att det kan ske utan några som helst konsekvenser för exportörens egen del.

Ännu en glädjande slutsats kan dragas ur dessa fakta: som bekant ha godsägarna här i landet satt igång en intensiv kampanj för högre spannmålspriser. Motiveringen för detta krav är just att den bristfälliga skörden nödvändiggör högre priser om inte jordbrukets ekonomi skall ödeläggas. Nu veta vi således att denna motivering är ett fantasifoster. Någon anledning för fattigfolket att acceptera höjda bördpriser föreligger naturligtvis inte så länge det finnes bröd nog för export till ett krigförande land.

Inte heller finnes det någan möjlighet att motivera exporten med att det skulle råda något nödläge i Finland och att exporten alltså skulle vara att anse såsom en hjälpåtgärd. Även i det fallet ha vi tidigare varit vilseledda av en felaktig propaganda. Det råder uppenbarligen inget nödläge i Finland i varje fall inget allvarligt sådant. Härom dagen råkade vi nämligen av en tillfällighet lyssna på utsändningarna i Köningsbergsradion och där förklarades att Finlands försörjningsläge blivit avsevärt förbättrat sedan handelsförbindelserna med Tyskland kommit igång och att finska folket är synnerligen tillfredsställt med det sätt varpå förhållandena utvecklat sig.

Rydstedt erkänner spioneriet.

Ytterligare fem häktade i denna affär.

Ytterligare fem personer ha häktats i samband med den rydstedtska spioneriaffären i Göteborg. Av de häktade äro fyra göteborgare och en stockholmare.

Ombudsman Sven Rydstedt har enligt polisens meddelande nu erkänt att han organiserat spioneri för främmande makts räkning, samt mottagit betalning härför.

S. k. handelsutbyte.

Reuter meddelar, att man på tillförlitligt håll upplyser, att den förutvarande iranska regeringen efter tyska påtryckningar sålt nästan hela landets spannmålsskörd för detta år samt förråd av te och socker till Tyskland utan att taga hänsyn till den iranska befolkningens egen försörjning. Redan nu råder det en kännbar livsmedelsbrist i Iran.

KUNGS-RADIO
står på höjden av vad modern Radioteknik kan prestera. Priserna äro moderata, betalningsvillkoren bekväma och garantierna betryggande. Begagnade radioapparater, velocipeder och grammofoner tagas i utbyte.
Bröderna Anderssons Velociped- & Radiofabrik
Tel. namnanrop: KUNGSRADIO.
Kungsgatan 16—18. Filial: Olskroksgatan 23.
Göteborgs enda radiofabrik samt Skandinaviens största o. förnämsta specialaffär i radiobranschen.

Bedrövliga arbetsförhållanden vid Skandinaviska Gummi A.-B:s avd. i BORÅS.

Skandinaviska Gummi A.-B, har en avdelning i Borås, som ger en skrämmande realitet av hänsynslös arbetsköparmentalitet. Vid fabriken arbetar c:a 50 arbeterskor med att sy regnkappor. Uppmärksamheten mot denna avskyvärda grottekvarn riktades, då bolagets arbetare vid denna avdelning fick en månads semester. Då de inte fyllt kravet på full semesterersättning, blev det ej en dag att utbetala. Arbeterskorna vände sig då till bolaget med en anhållan att få låna lite pengar, så att de kunde klara sig denna tid. Lånet beviljades sent om sider av kapten Österman, sedan avdelningens ingenjör Björkman ställt sig avvisande. När arbetet återupptogs efter semestern, drog bolaget så hänsynslöst av avlöningarna för betalning av lånet att en del arbeterskor inte hade mer än 10: — kronor med sig hem att leva på. Något hänsynstagande till den långa ledigheten gjordes inte.

Men inte nog härmed: Då arbeterskorna anlände till arbetsplatsen fingo de syn på ett anslag upptagande priser för arbetet. Utan att begärt underhandling i vanlig ordning fick arbeterskorna å anslagstavlan veta, under vilka förhållande de i fortsättningen skulle arbeta. Dessa priser skulle ge mellan 3: — och 4: — kronor pr dag. Arbeterskorna gingo inte med på detta, utan begärde underhandlingar samt timlön under den tid dessa pågingo. I rena trakasseringssyftet satte arbetsledningen igång med en offensiv utan like mot arbetarna. Det hjälpte inte att arbetarna gjorde sitt bästa och arbetade som förut, de överöste med otidigheter. Arten av dessa får man en uppfattning om, då man tar del av arbeterskornas berättelse. "Det är för djävligt att maska så här!" utropade ingenjör Björkman vid ett tillfälle. Vid ett annat sade han sig skola ställa med, så att arbeterskorna skulle komma till Härlanda. På detta fick han ett ögonblickligt svar, att när det gällde en arbetsplats som denna, valde man gärna Härlanda, om nu detta kunde bringa fram en dräglig timlön.

Denne snygge arbetsköpardräng har också tagit sig före, att göra upp en årsbudget för en arbeterska, så uträknad att den skulle gå ihop, med de tilltänkta nedpressade lönerna. Sålunda skulle det bli 4 biobesök pr år, kläder av billigaste bomullstyg o. s. v. När en arbeterska ställde frågan, vad hennes lille son skulle leva av, blev det bara ett jubelidiotiskt: "Det där är ett specialfall!" En besynnerlig syn på vår befolkningstillväxt, vilken skriar illa mot den pågående propagandan för barnalstringen!

Ingenjör Björkman har kommit från Vitvaruindustrien, där han gjorde sig dödligt hatad av arbetarna och detta förstår man — nazimentalitet i arbetsköparlägret kan omöjligen bli populär. Från Vitvaruindustrin kommer också en föreståndarska, vilken är honom behjälplig i trakasseringen av arbeterskorna. Vid ett tillfälle kastade hon en kappa i ansiktet på en av de anställda. För denna bravad blev hon visst åthutad av den högre arbetsledningen som väl tyckte att hon gått väl långt.

För klistring av kapporna användes ett klister i vilket ingår sådana beståndsdelar, att man måste ha gasmasker vid kokningen. Då arbeterskorna skola använda detsamma kunna de givetvis inte arbeta med gasmasker och bli de sömniga och känna sig trötta, när de komma i beröring därmed. Vid flera tillfällen har svimningsfall inträffat, och arbeterskorna fått stanna hemma flera dagar, naturligtvis okompenserat. Hälsovårdsnämnden har, med känt tillmötesgående för arbetsköparintressen, ålagt fabriksledningen att inmontera fläktanordning. Då arbetslokalerna äro låga till taket fyller denna anordning inte sin uppgift, varför olägenheter kvarstår.

En snygg herre, som i detta fall inte bör glömmas är en annan "ingenjör" vid avdelningen vid namn Blixt. På hans anmaning har arbeterskorna fått stämplingskort. Detta är ju i och för sig ingenting att säga om, men då arbetsplatsen inte fyller arbetsskyddslagens bestämmelser, är det ju förunderligt att man går till sådana ytterligheter. Ämnar arbetsköparen införa de rationella metoderna att spionera på arbetarna måste han själv ordna det lite bättre för dessa, än vad fallet här är. Förliden torsdag den 4 sept. ställde han sig i timtal och tittade på en arbeterska, som han visste var nervös, med resultat att hon fick ett nervöst sammanbrott och brast i hejdlös gråt. Arbeterskorna stannade av arbetet och uppsökte honom för att ge honom en liten vink, vad de menade om hans handlingssätt.

Arbeterskorna äro organiserade i Grov- och Fabriks. Trakasseringarna har pågått i månader, men än har inte fackföreningen vidtagit några positiva åtgärder för att stoppa detta nazibetonade arbetsköparpack i deras hänsynslöshet mot arbetarna. Säkerligen stå vi här inför en vanlig sabotagehistoria, där samarbetet mellan arbetsköparna och de reformistiska ledarna hindrar en aktiv facklig kamp mot detta ebarmliga arbetsköpartyranni.

A. J.Oh-ll.

Storm

Septembernumret utkommet!

Ur innehållet:
Ledande artikel: **Värvning och bojkott.** — Samfundet Manhem — en spion- och förrädarliga. — Svensk finlandspolitik. — Norska folket fortsätter kampen. — Godsägarnas dilemma. — Lappmark, dikter av Helmer Grundström. — Krönika av F—n och Relling d. y. m. m.

Rekvirerar! Bliv kommissionär!

Insänd nedanstående kupong!

TIDNINGEN STORM,
Box 683. Stockholm 1.

Undertecknad anmäler sig härmed som kommissionär för att sälja ..... ex. **Storm varje månad.**

Härmed rekvireras ..... ex. av **STORMS septembernummer.**
Stryk det ej tillämpliga.)

Namn: .....
Adress: .....
Postadress: .....

LO:s kongress...

(Forts. fr. sid. 1).

kerligen ses mot bakgrunden av denna osäkerhetskänsla."

Det var ju, trots den försiktiga formuleringen, ett ganska klart underbetyg åt den politik som fackföreningspamparna själva vid alla tillfällen söka framställa som högsta mått av facklig och ekonomisk visdom. Men så har ju också oppositionen bland männen i ledet under senare tid tilltagit i sådan grad att det knappast längre går att ignorera den.

Vid öppningshögtidligheterna var också regeringen representerad genom Per Albin och Möller. Det peralbinska talet innehöll emellertid ingenting värt att notera. Några blommor åt de snälla och välartade gossarna i den reformistiska fållan samt ett försök att förringa betydelsen av den fascistiska propagandan här i landet var i stort sett allt vad han hade att komma med.

Kongressen har bl. a. att att taga ställning till 15-mannakommitténs förslag, vilket efter allt att döma kommer att bordläggas för ytterligare utredningar och justeringar, detta för bevarandet av husfriden inom LO.

De tyska vapnens...

(Forts. fr. sid. 1).

heten både ha fullständig militär kontroll över Ryssland och vara i stånd att utnyttja landets rikedomar, hävdar den italienska tidningen.

Det är märkvärdigt att den italienska pressen i sina utläggningar av kriget och krigssituationen aldrig besväras av några som helst hänsyn till de mest elementära fakta.

Under världskriget gjorde man den iakttagelsen att måttet av intelligens — eller larvighet om man så vill — i krigspropagandan stod i ett bestämt förhållande till vederbörande folks kulturella nivå. Medan exempelvis tyskarna hamrade på med vidlyftiga storpolitiska, historiska och filosofiska utläggningar, stod det allierade Österrike-Ungerns propaganda på ett mycket primitivare plan. I Ungern lär man t. o. m. ha försökt stimulera massornas kampanda genom att berätta rena amsagor om fiendefolken, exempelvis att kosackerna vore ett slags hemska bestar, någonting mitt emellan människor och djur, vad skapnaden beträffar.

Om man utgår från att samma "lag" gäller för propagandans uppläggning även i våra dagar, så blir slutsatsen ingalunda smickrande för axelbröderna längst i söder.

För att nu återvända till krigssituationen så som den verkligen föreligger, måste man konstatera att den "de tyska vapnens triumf" som Hitler onekligen behöver för att kunna hålla folkets moral uppe under den tredje och säkerligen hittills svåraste krigsvintern, inte står att vinna på den ryska fronten. Även om man sträcker sig så långt som till antagandet att Leningrad skulle kunna betvingas — vilket är det minsta som måste till, varken Kiev eller Odessa äro av den betydelse att deras erövring kan betecknas som någon avgörande framgång, i all synnerhet som den tyska propagandan redan för länge sedan tagit ut triumfen i förskott — så kommer priset att bli så fruktansvärt högt att det intryck segern kommer att skapa lika lätt kan bli raka motsatsen till vad som avsetts. Redan Warschawa gav en erinran om vad en storstads erövring kan kosta. Och dock var den polska huvudstaden på förhand dömd, den var kringsluten från alla sidor, den var vida lättillgängligare än Leningrad ty den ägde icke såsom denna senare några vidsträckta skyddande träskmarker, och framför allt det fanns icke längre någon polsk armé utanför de tyska linjerna, vilken vilken kunde hota med ett anfall i ryggen på belägrarna. Leningrad blir en ojämförligt besvärligare historia. Och när räkningen över hållandena i nuet synes det vara mera berättigad att vända på påståendet och säga: Beteckningen är ändrad, men AK är kvar. Ty den anda som präglade det gamla AK-systemet tycks alltfort vara ogravelrad.

Många sätt att...

(Forts. fr. sid 1.)

annan sak som är värd att fästa uppmärksamheten på. En person som varit inkallad i militärtjänst kan under vissa förhållanden erhålla sitt hyresbidrag och familjebidrag även en viss tid efter hemkomsten. Om han kommer i arbete omedelbart efter återkomsten utbetalas sålunda bidraget fram till första avlöningsdagen. Men om han däremot börjar stämpla upphör omedelbart rätten till bidrag från det militära. AK, eller AMK som det visst heter numera, övertager helt bidragsplikten. Men även hos arbetslöshetskommittén måste den arbetssökande stämpla i 14 dagar innan han får något som helst understöd. Vad han skall leva på under tiden, det kan varken han själv eller någon annan ge något besked om.

Det finnes också en hel del andra saker som vore värt sitt kapitel när man är inne på frågan om behandlingen av de arbetslösa, men för denna gång skola vi nöja oss med det som redan sagts. Det övriga kunna vi lämpligen återkomma till i annat sammanhang. Ty efter allt att döma kommer det inte att saknas anledningar att taga upp den omskrutna reformerade arbetslöshetspolitiken till grundligare granskning.

"AK är avskaffat, det är bara beteckningen kvar!" jublade för något år sedan en socialdemokratisk talare. Med hänsyn till förföreställning om vad det tyska erövringståget i sin helhet kommer att belöpa sig på. Det är möjligt att det folk som har att bestrida denna räkning blir betänksamt, ja förfärat.

Folkpensionärerna få ytterligare en månads extra understöd.

Äntligen ser det ut som om de som makten hava behagat observera att det är dyrtid även för folkpensionärerna och en del andra genom sjukdom eller lyte vanlottade människor. Saken är ännu visserligen inte helt klar, men i en inlaga från pensionsstyrelsen tvekan råda om att skälig komtill regeringen heter det bland annat:

"Dyrtidstilläggen på folkpensioner, invalidunderstöd, barnbidrag och blindhetsersättningar böra ytterligare höjas, anser pensionsstyrelsen. Då den höjning av levnadskostnaderna som ägt rum sedan tiden före den under hösten 1939 inträdande krisen utgör inemot 30 procent, kan enligt styrelsen ingen kompensation härför ej uppnås med nuvarande två månadstillägg, innebärande 16 2/3 procents höjning på ifrågavarande förmåner.

Om andra åtgärder inte vidtas för att bereda särskild ekonomisk hjälp åt behövande innehavare av tilläggspension, invalidunderstöd och barnbidrag torde förut beslutat dyrtidstillägg för 1941 böra höjas med ytterligare ett månadsbelopp av förmånen ifråga eller till en fjärdedel av pensionens, understödets eller bidragets årliga belopp. Det extra månadsbeloppet bör utbetalas i december.

Kostnaderna för en sådan extra månadsutbetalning antas uppgå beträffande folkpensioner och invalidunderstöd till omkring 12,5 milj., kr., varav på staten omkring 10 milj. kr., samt beträffande barnbidrag till omkring 1 milj. kr., varav på staten omkring 850,000 kr.

Pensionsstyrelsen utgår även från att huvuddelen av de blinda befinna sig i sådant ekonomiskt lämånadstillägg för 1941 framstår som önskvärt. Om så sker skulle det sammanlagda dyrtidstillägget till varje blind som åtnjuter blindhetsersättning för 1941 uppgå till 125 kr. Kostnaden för varje extra månadsutbetalning av blindhetsersättning uppskattas till 135,000 kr., vilken kostnad helt kommer att belasta statsverket."

Det återstår alltså endast för riksdag och regering att fatta beslut. Och så vitt icke skam går på helt och hållet torra land, så måste detta bli ett tillstyrkande. Hittills har man fått leva på feta löften.

Ingen skall dock tro att detta senkomna tillstyrkande kommit helt av sig självt. Gång på gång ha de organiserade folkpensionärerna, Folkpensionärernas Riksförbund tvingats att påminna vederbörande, icke bara om det nödläge de befinna sig i, utan även om det löfte om en tredje månads utbetalning av extra understöd, som en av regeringens ledamöter avgav redan i våras eller tidigt i somras. Nu först anser man det vara lämpligt att lyssna till dessa röster, och i december skall löftet eventuellt uppfyllas. Hade nu folkpensionärerna och de övriga understödstagarna nöjt sig med att hålla käften och svälta, så hade säkerligen ett resultat som det nu hägrande låtit vänta på sig ännu längre. Detta bör vara ett observandum till alla dem som äro hänvisade till statens och den enskilda "barmhärtigheten": organisera er, icke för att tigga, men för att kräva er rätt!

Oen amerikanska...

(Forts. fr. sid. 3).

(5,040 milj. kr.), medan Curtiss Wright ökade till 980 milj. dollars, Consolidated Aircraft till 684 milj. och Glenn Martin till 652 milj. doll. De tre sistnämnda bolagen representera några av de största företagen inom flygindustrin.

Bethlehem Steel tjänade 1939 bortåt 25 milj. dollars, men 1940 närmade sig nettovinsten 49 milj. doll. Enbart under första kvartalet 1941 utgjorde detta stålbolags för utdelning till aktieägarna tillgängliga nettovinst 10,4 milj. dollars, men minskade under andra kvartalet i år till 5,7 milj. dollars, vilket förklaras med att bruttoinkomsterna till stor del gå till fonderingar eller reserveras till skatter m. m. Bethlehem Steels ordinarie skatteutgifter under första halvåret 1941 uppges till 24,9 milj. dollars, mot 22,3 milj. under samma tid 1940.

Det finns emellertid stora hål i skattesystemet som möjliggöra att en mängd bolag trots inkomstökningar på upp till 3,000 proc. klara sig undan t. ex. krigskonjunkturskatt, påpekar biträdande finansministern J. L. Sullivan. Ett bolag som mottagit rustningsorder på 70 milj. dollars lyckas genom lagens luckor undgå att erlägga krigskonjunkturskatt fast vinsten 1940 jämfört med 1939 stigit 3,000 procent. Detsamma gäller t. ex. ett krigsindustriföretag som fått regeringsorder på 250 milj. dollars och 1940 tjänade 200 proc. mer än 1939. endast fem av de största stålkoncernerna kunna påläggas krigskonjunkturskatt för 1940, medan de övriga slippa undan tros kolossala regeringsorder.

Under 1940 ökade visserligen General Motors inkomster blott 6,7 procent vid jämförelse med 1939, men nettot steg likväl från 183 milj. doll. till 195,5 milj. General Motors står främst bland alla företag, och det följs närmast av ståltrusten United States Steel. Vilket uppsving denna koncerns inkomster haft under krigsåren framgår därav, att U. S. Steels netto var 41 milj. dollars 1939 och 102 milj. 1940. Men ett företag som International Harvester ökade samtidigt sin profit med 191,3 proc.

Arbetarnas ökade inkomster är företrädesvis att tillskriva övertidsarbetet, mest tillämpat naturligtvis inom rustningsindustrin. Veckolönerna inom fabriksindustrin voro i februari i år i medeltal 14,4 proc. högre än i mars 1940, och medellönen där utgjorde 29,11 dollars i veckan. Men samtidigt hade arbetstiden utökats i medeltal från 37,5 timmar i veckan under mars 1940 till 40,4 timmar under februari 1941. Med övertid som över lag tillämpas i t. ex. maskinverktygsindustrin kom arbetstiden där att utgöra i medeltal 50 timmar i veckan. Övertidsarbetet är så gott som utan undantag koncentrerat till rustningsindustrin. Vid vapenfabrikerna är arbetstiden numera 48 timmar i veckan, inom flygindustrin 45,2 timmar o. s. v. Medan veckolönerna inom industrier som tillverka lättare förbrukade produkter endast stigit i genomsnitt 9,5 proc. på ett år är stegringen inom den motsatta produktionsgruppen 17,3 proc., vilket gör att medellönerna beräknas till resp. 23,63 och 33,50 dollars per vecka.

vad dess erövring kostat är klar, då kan tyska folket göra sig en

GODA tider för Amerikas bomullsodlare.

Ty skörden har slagit minimirekord.

Amerikanska jordbruksdepartementet uppskattar i dag årets bomullsareal till blott 22,633,000 acres, vilket är den lägsta arealsiffra som förekommit sedan år 1895. I fjol beräknades arealen till 24,406,000 acres. Själva bomullsskörden väntas också bli rekordliten att döma av den officiella rapporten. Den beräknas stanna vid 10,710,000 balar. Fjolårets uppskattning per 1 sept. löd på 12,772,000 balar. Skördens beskaffenhet betecknas med den låga konditionssiffran av 65,0 proc. och avkastningen per acre beräknas stanna vid 226,8 lbs.

Återupptagna L. S.

Efter agitation av Alfred Jonsson har Röjdåfors L. S. inom Värmlands distrikt återupptagit sin verksamhet.

Möteslista.

Asarums L. S. avhåller ordinarie möte 3:dje söndagen i varje månad kl. 10 fm. i Asarums Folkets Hus. Korresp. sekr. och kassör Albin Ekman, Box 22, *Mörrum.*

Bjuvs L. S. avhåller ord. möte i Bjuvs Folkets Hus, 1:a söndagen i varje månad kl. 10,30 fm. Kassör Waldemar Bengtsson, Freden 102, *Bjuv.* Ordförande och korr. sekr. Alb. Persson, Box 329, *Billesholmsgruva.*

Bollebygds L. S. **avhåller möte 2:dra söndagen i varje månad kl. 11 fm. i Ordenshuset, Bollebygd. Kassör och korresp. sekr. Torsten Bruhn, Box 58, *Bollebygd.***

Borås L. S.: **ordinarie möte 1:sta tisdagen kl. 7 e. m. och 3:dje söndagen kl. 11 f. m. varje månad, i Folkets Hus A-sal.**

Byggnadsarbetarnas sektion: 2:dra tisdagen i varje månad kl. 7 em. å L. S. exp. Folkets Hus.

Uppbördsmöten: onsd. kl. 6,30—7,30 em. Lörd. 4,30—6 em. å L. S. exp. Korresp.: Verner Klaar, L. S. exp., Borås. Tel. 13692.

Gunnarstorps L. S. **avhåller ord. möte 4:de söndagen i varje månad kl. 10.30 fm. i Gunnarstorps Folkets Hus. Korr. sekr. Johan Friberg, Box 84, *Gunnarstorp* och kassör John Andersson, Box 84.**

Göteborg: **4:de torsdagen kl. 8 em. i Arbetarefören. G-sal. L.S. styrelse sammanträder måndag kväll kl. 7,30 före varje ord. L. S.-möte å Exp. 1:sta Långgat. 6, tel. 14 50 37.**

Exp. öppen för fristämpling och uppbörd onsdag 6—7 em., fredag 5—7 em. och lördag 4—6 em.

Askims sektion. **1:sta söndagen kl. 11 fm.**

Göterydortens L. S. avhåller i regel möte första söndagen kl. 13 i varje månad å Cafét i Ramnäs.

Ordf. o. korresp. Valentin Svensson, Hästberga. *Göteryd,* tel. 16. **Kassör: Albin Svensson, Hästberga, *Göteryd.***

Hälsingborg: **L. S. möte 1:sta och 3:dje onsdagen kl. 7 em. Telefon 4661. Uppbörd å exp. varje helgfri fredag kl. 7—9 em. Kassör och korr. sekr.: Lindoff Eriksson, Smedjegatan 12.**

Höganäs L. S. **avhåller ordinarie möte sista torsdagen varannan månad kl. 7,30 em. Lokal Folkets park. Uppbörd varje fredag kl. 6—7,30 em. Kassör o. korresp. Hj. Rydberg, Bagerigatan 7, Höganäs.**

Södra Kretsen av Södra Sverges D. K. av SAC. Kassör o. korresp. Karl Lindblad, Bagerigatan 7, *Höganäs.*

Junsele L. S.: **ordinarie möte 1:sta söndagen i varje månad. Lokal och tid angives genom affischering. Ordförande och korr. Verner Öberg, Mo, *Junsele.* Kassör: Petrus Juthberg, Mo, *Junsele.***

Lagans L. S.: **ord. möte 1:sta söndagen i varje månad, kl. 11 fm., lokal: Ordenshuset, korr. sekr. Folke Fridell, *Lagan.* Kassör Hjalmar Andersson, Box 20, *Lagan.***

Malmö L. S. Ordinarie möte 2dra fredagen i varje månad kl. 20. Uppbörd varje fredag kl. 19,30 hos korr. sekr. Ernst Erlandsson, Edv. Lindahlsgat. 14 B.

Nya Varvets L. S. ord. möte 2:dra torsdag kl. 7 em. och 4:de söndag kl. 10 fm. i Hagens Folkets Hus. Korresp. Ola Olsson, Blekingestugan, *Nya Varvet,* kassör: Yngve Bergqvist, Fullriggareg. 6, *Nya Varvet.*

Sandareds L. S. ordinarie möte andra söndagen i varje månad kl. 11 fm. å Café City. Korr. sekr. Wiktor Andrén, Lillsjön, *Sandared.* Kassör Fredrik Ekholm, Evelund, *Sandared.*

Skromberga L. S.: **Korr. sekr. och kassör A. Augustin, Wallenberga, *Ekeby.***

Värnamo L. S. **avhåller möten 3:e söndagen i varje månad. Korr. sekr. och kassör Holger Andersson, Mosslegatan 43, *Värnamo.***

Krigets spår.

Det kommer att dröja minst tio år innan staden Viborg återuppbyggts i sitt forna skick, förklarade nyligen Viborgs stadsdirektör, vilket ger en vältalig bild av den fruktansvärda förödelse som kriget åstadkommit.

Det har visat sig att de beräkningar som uppgjorts angående återflyttningen varit alltför optimistiska. Man hade räknat med att 20,000 personer skulle kunna återvända redan första året, men denna siffra har nu måst reduceras till hälvten.